

1 MAYIS'TA TAKSİM'E!

Çağımız eski ile yeninin, köhnemiş ile geleceğin savaşı ile belirleniyor. İki farklı dünya, iki sınıf. Bir tarafta sömürdükçe çürüyen, se-mirdikçe yozlaşan bir sınıf, diğer tarafta sö-mürülen, açlık ve sömürü ile yok oluşa itilen milyonlar.

Sömürdükleri yetmezmiş gibi, çalışıyorlar, çırpıyorlar hile üstüne hile ile tepemize biniyorlar. O iktidarda durdukça saldırıyorlar, öz-gürlüğümüzü, ekmeğimizi, yaşamımızı elimizden çalmaya çalışıyorlar. Ama onlara karşı olan binler, onbinler, milyonlar sokakta, fabrikada, okulda mücadeleyi büyütüyor.

1 Mayıs yaklaşıyor. Nihai bir kapışmanın, fırtınanın bulutları toplanıyor, devrim yoluna devam ediyor. Yıkılmaz sandıkları tahtları hiç de güçlü değil. Korkularını gerçeğe çevirelim, ezenin, sömürenin düzenini yıkmak, emeğin iktidarını kurmak için sokaklara akma zamanı. 1 Mayıs'ta Taksim'e akma zamanı!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

26 Nisan - 10 Mayıs 2017 / S 023 / 1 TL

HİLEYLE KAZANDILAR SOKAKTA KAYBEDECEKLER!

Dip dalgaları yüzeye vuruyor. Sarsıntı şiddetleniyor. Günlerdir yüz binler ayakta. Sanılanın aksine referandum dinci-faşizmin, sermaye düzeninin ne kadar güçsüz olduğunu kanıtladı. Milyonlarca sahte oya, her tür hile, hırsızlık, sahtekarlığa rağmen, istedikleri sonucu alamadılar.

Sonunda YSK'yı soktular devreye. Alenen, dalga geçmesine, göstere göstere "evet" çıkardılar sandıktan! Gerçekte "hayır" kazandı; resmîyette "evet". En başta söylediğimiz gibi bir kere daha görüldü ki, "Sandıkla Gitmeyecekler!"

Dinci-faşist iktidar, bu suç şebekesi, ele geçirdikleri konumu kaybetmemek için her tür suçu işlemeye, her tür hile ve sahtekarlığı yapmaya hazır. Ama bir o kadar da tedirgin ve korkak! Suçlu olduğunun, hırsız olduğunun, sahtekar olduğunun milyonlar tarafından görüldüğünün ve bilindiğinin farkında.

Referandum, güçlü olanın, çoğunluk olanın bizler olduğunu ortaya koydu. Güçlü olan biziz, güçlü olan devrim! Bu gerçeği kendileri de biliyor ve bu yüzden

korkuyorlar. Sokakları, meydanları boş bırakmayan protestoların kar topu misali hızla büyümesinden, durdurulamaz bir çığa dönüşmesinden korkuyorlar. Korku içinde eylemlerin enerjisinin azalmasını, referandumda açığa çıkan öfkenin yumuşamasını umuyorlar. Tek sözle, emekçiler olarak sonuca "alışmamızı" bekliyorlar.

Suçluluk psikolojisi sürgit devam etmez. Geçicidir. Karşımızdakiler yavuz hırsız olduğundan duralamaları ve şaşkınlıkları çok daha kısa sürecektir. Şimdiden eylemlerde başı çekenleri sabaha karşı baskınlarla gözaltına almaya başladılar. Korkuları büyük, çünkü kaybedecekleri şeyler çok.

1 Mayıs geldi çattı ve korkuları daha da artıyor. İşçi ve emekçiler olarak, gençler ve kadınlar olarak 1 Mayıs'ta Taksim'de onların korkularını gerçeğe çevirelim! Onlar sandıkta hileyle kazandılar. Biz sokakta gücümüzle kazanacağız!

Onların iktidarını sokakta yıkabiliriz; yıkacağız! Halk iktidarını kurabiliriz, kuracağız!

Devrim >>Editör...

DÜNYA BİZİMLE SALLARSAK YIKILACAKLAR

Belli ki, dinci-faşist iktidar bütün umudunu emekçi sınıfların ve ezilen halkların "oldu-bitti"yi kabul etmelerine bağlamış.

"Atı Alan Üsküdar'ı Geçti" ve "Geçti Bor'un Pazarı Sür Eşeğini Niğde'ye" deyimlerine sığınmaları bundan.

Referandum hilesizdir diymiyorlar. Her şey usulüne uygun yapıldı ve ortaya çıkan şey toplumun gerçek iradesidir gibi bir iddiada bulunamıyorlar. Ya ne diyorlar? "Bu iş bitmiştir". İşte bütün söyledikleri bundan ibaret.

3

Eylemleri En İleri Noktaya Getirmek

C.Dağlı

2

Sahne Senindir Devrim

Umut Çakır

4

Stratejik Düşünme

Ali Varol Günal

5

Marx'ı Aşmak İçin Önce Onu Anlamak Gerekir

İ.Cevat Çetiner

8

Her Şey Ayaklanmanın Zaferine Bağlı

Özgür Güven

9

Editör

DÜNYA BİZİMLE SALLARSAK YIKILACAKLAR

Baş tarafı 1. sayfada

Ama "bu iş bitmiştir" diyebilmesi için insanın dar kafalı olması lazım. Zaten dinci dediklerin de çocukluğundan itibaren rahle önünde kafa sallaya sallaya bi hal olmuş darkafalıdan başka nedir ki?

Dar kafalı, dünyada ve ayak bastığı topraklarda toplumsal desteğinin olmamasını önemsemez. Sanır ki silahın ve paranın gücüne dayanarak bütün bir toplumu ömrübillah zapt-u rapt altına alabilir. Onun için toplumun en fazla %30'unun desteğini %50'lerde göstererek, gerçekleri tersyüz ederek iktidarda kalabileceğini düşünür.

Doğrudur, zincirin ana halkası, onu elinde tuttuğunda kişiye tüm zincire sahip olma imkanı veren halka, iktidardır. Ama iktidarı elde tutabilmenin de koşulu var. Bu, nüfusun çoğunluğunun desteğini arkasına almaktır.

Dinci-faşist iktidar, toplumun desteğini almak için tehdit, terör, rüşvet, paranın gücü, gibi akla gelebilecek ne varsa, hepsini kullandı.

Sonuç sıfırdı. Nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçi sınıfların ve ezilen halkların desteğini alamadı. Tek yol kalmıştı: Hile/hurdıyla sandıktan üstün çıkmak ve sonrasında oldu-bittiyi kabul ettirmek. YSK başta olmak üzere her şey ayarlandı ve sonuç ilan edildi.

Ama bu onları kurtarmaya yetmiyor. Şimdi rakamlarla da biliniyor ki, toplumun ezici çoğunluğu dinci faşist iktidarın karşısında. Destekleri zayıf, yönetemiyorlar; kitleler de onları istemiyor.

Dahası, başta Avrupa halkları olmak üzere dünya halkları da dinci faşist iktidarın karşısında Türkiye ve Kürdistan halklarıyla dayanışma içinde. Bu destek ve dayanışma o kadar güçlü ki, Avrupa'nın emperyalist hükümetleri korkudan, dinci-faşist iktidarı ve onun başındaki adamı ağıktan destekleme cesaretini gösteremiyorlar.

Avrupa halkları bizden, devrimden yana; hükümetleri dinci faşizmden yana. AGİT ve benzeri kurumlar hile/hurdası ayyuka çıkmış re-

ferandumun "usulüne uygun" yapılıp yapılmadığını ancak iki ay sonra açıklayabilecekmiş. Zaman kazandırmaya ve unutturmaya; ayağa kalkmış emekçi sınıfların, ezilen halkların öfkesinin dindirmeye çalışıyorlar.

CHP, Avrupalı emperyalistlerle aynı şeyi yapmaya çalışıyor. Dinci-faşist iktidar en büyük ama en sinsî desteği CHP'den alıyor. Kılıçdaroğlu, emekçi sınıfların, demokrat güçlerin eylemlerine zamana yayararak, beklentiye sokarak söndürmeye; dinci-faşist iktidara zaman kazandırmaya çalışıyor. Zaman kazanmak, dinci-faşist iktidarın en çok ihtiyaç duyduğu şeydir.

Ama dünya halkları, Avrupa halkları başta olmak üzere, kendi hükümetlerinin aksine dinci-faşist iktidarın yıkılmasını istiyorlar. Onlar bizim yanımızda, birleşik devrimimizin yanında. Ortadoğu halkları birleşik devrimimizin yanında, dinci-faşist iktidarın yıkılmasını istiyorlar. Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları, yoksul halkları dinci-faşist iktidarı yıkmak için hareket halindedir.

Bu kadar büyük bir gücü karşısına almış bir burjuva iktidarı ayakta kalamaz. Toplumsal desteği bu kadar zayıflamış bir faşist iktidar varlığını sürdürmez.

Zayıflar, güçsüzler, yıkılınca başlarına geleceklerden korkuyorlar. O kadar zayıflar ki, kitle eylemlerine müdahale edemiyorlar. Ederlerse kıvılcımın her tarafı tutuşturmasından, yangının yayılmasından korkuyorlar.

Düşman zafer kazandığını sandığı bir zamanda en zayıf anını yaşıyor. Bu yüzden sallarsak yıkılacaklar. Sallayabiliriz, yıkabiliriz. Yalnız değiliz, dünya halkları bizimle.

YSK gibi piyonlarla uğraşmanın anlamı ve yararı yok. Dinci-faşist iktidarı hedef tahtasına oturtalım, Dinci-faşistlerin elindeki en önemli silahı ellerinden alalım.

Hedefimiz, dinci-faşist iktidarı, onun başıyla birlikte yıkmak ve kendi halk iktidarımızı kurmaktır! Şimdi hiç bir şey bu hedefimizin önüne geçmemeli.

ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI

40.YILINDA DENİZLERİN BAYRAĞIYLA 1 MAYIS'TA TAKSİM'E

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

1 Mayıs geliyor!

Referandumda milyonlarca oy çalındı, her türlü sahtekarlık yapıldı. Milyonlarca emekçi referandumu meşru görmüyor, reddediyor. Yüzbinler sokaklarda.

1 Mayıs geliyor!

Kıdem tazminatına el koyma planlarına hız verildi. Ekonomik kriz derinleşiyor. Gıda fiyatları almış başını gidiyor, yoksulluk artıyor.

1 Mayıs geliyor!

Milletvekilleri, belediye başkanları, öğretim üyeleri, öğrenciler, gazeteciler, avukatlar tutuklanıyor. Gözaltılar, baskınlar, kararnamelele kapatmalar, baskı ve işkence aralıksız devam ediyor. OHAL ve KHK Cumhuriyeti tam gaz yoluna devam ediyor!

1 Mayıs geliyor!

Aralıksız saldırıyor dinci-faşizm. Soluksuz saldırıyor. Çünkü korkuları büyük. Çünkü güçsüz. Güçlü olan biziz. Öfkemiz büyük! Hırsızlara karşı öfkemiz; işkencecilere, katliamlara karşı! Yozlaşmış, çürümüş, tüm toplumu çürüten bu ortaçağ artıklarına karşı!

Bir kere daha anladık: Sandıkla gitmeyecekler!

Gördük: Korkuyorlar, tedirginler. Dipten gelen uğultu çoktan sarsıntıya dönüştü. Ayaklarının altındaki toprak sallanıyor!

1 Mayıs geliyor!

"İşçinin nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor/ Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor!"

Ve onlar köşeye sıkışmış, çapsızlığını, güçsüzlüğünü görmüş, titriyorlar. Sandıkla gitmeyecekler ama biz sokaklarda bilenen öfkemizle, büyüyen birliğimizle onları defedeceğiz!

77 Katliamın 40. yılında "Hükümet İstifa İktidar Halka" diyerek, "Referandumunuzu da, hükümetinizi de, Cumhurbaşkanınızı da tanımıyoruz, İktidar Halka" diyerek Taksime yürüyoruz!

40. Yılında 1 Mayıs'ta Taksim'e!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

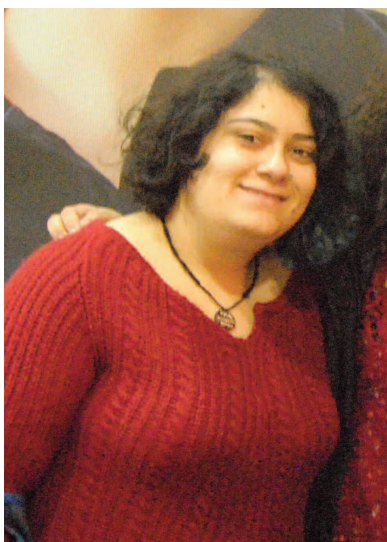
"Dışarıda Mücadele Eden Bunca Güzel İnsan Varken Mutlu Ve Umutluyum"

Kesinleşen Gezi davası nedeniyle Antep'te tutuklanarak cezaevine gönderilen muhabirimiz Lütfiye Burcu Kara'dan ilk mektubunu aldık.

Gaziantep'ten Elazığ zindanına sürgün edilen muhabirimizin umut dolu mektubunu paylaşıyoruz:

"Şunu belirtmeliyim ki, tutuklu gazeteciler kervanına katılmış olmaktan onur duyuyorum. Gezi ruhu ile yetişmiş bir gazeteci olarak, Gezi ruhunun hala korku yaratıyor olduğunu görmek, bugün tutuklu bulunmamın sebebini net bir biçimde ortaya koyuyor.

Ahmet Arif'in bir çift dizesiyle mektubuma şimdilik son veriyorum. 'Kızla-

rim, oğullarım var gelecekte / Her biri bir cihan parçası'. Belki kızlarım, oğullarım olacak yaşta değilim, ancak dışarıda mücadele eden güzel dostlarım, yoldaşlarım var,

varlar ve varolacaklar. Dışarıda mücadele eden bunca güzel insan varken, sen olsan mutsuz olur muydun? Ben de değilim. Mutlu ve umutluyum. Bir avuç gökyüzü altından, hepimizi Gezi ruhu ile selamlıyorum. Mektup ve kitaplarınızı eksik etmemenizi umut ediyorum. Hepinizi hasretle kucaklıyorum. Zafere kadar daima..."

En büyük sorununuz kitap olduğuna söyleyen muhabirimizi mektuplarımızla yalnız bırakmayalım ve kitaplarımızla da destek olalım:

Adres:

Lütfiye Burcu Kara

T Tipi Cezaevi C-6 ELAZIĞ

Deniz Feneri Yolumuzu Aydınlatıyor

Devrimci tutsakların 19 Aralık 2000 Zindan Katliamı sonrasında F Tipi Zindanlara karşı başlattıkları Ölüm Orucu eylemine katılan ve 124 gün ölüm meydanı okuyan Leninist kadın savaşçı Sibel Sürücü, ölüm yıldönümünde İstanbul Hadımköy'de bulunan Gülbağçe Mezarlığı'nda kabri başında anıldı.

Sabah erkenden Sibel Sürücü'nün mezarı başında bir araya gelen yoldaşları ilk önce mezara Sibel Sürücü'nün sevdiği çiçekleri dikti.

Ardından Sibel Sürücü ve devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunuldu.

Sibel'i tanıyan bir yoldaşı "Sizsiz bir yaşamı asla kabul etmeyeceğim" dediği mektubunu

okudu. Ardından Sibel Sürücü'nün yaşamı, devrimci kişiliği anlatıldı. Onu tanımış olan yoldaşları birlikte geçirdikleri süreçlere ilişkin anılarını paylaştı.

Genç yoldaşlarından biri ise "Sibel yoldaşı tanıma şansım olmadı. Onu mektuplarından ve yoldaşlarının aktardıklarıyla tanıyorum. Sibel yoldaş hepimizin mücadeleye katılırken sorduğu soruları sormuş. Az önce okunan mektubu bir devrimcinin nasıl yaşamayı gerektiğini kısa ve öz olarak ortaya koymuş. Yaşamıyla ve ölümüne meydan okuyuşuyla bize örnek olan Leninist kadın yoldaşlarımızdan bir olarak Sibel yoldaş bize ışık oluyor. O yaşamı mücadelesi ve yazdıklarıyla bir devrimcinin nasıl yaşamayı gerektiğini anlatıyor. Onun Leninist olmaktan onur duyduğu gibi biz de onun yoldaşları olmaktan onur duyuyoruz" dedi.

Sibel Sürücü'ye ait anekdotlar ve anıları paylaşan yoldaşları ona sevdiği parçaları da söyleyerek ve devrim sözü vererek sonlandırdılar.

YSK: "Seçimleri tamamen kaldırırsak kimse hileye başvuramaz."

Resmi Gaste

İBB, "Hayır" oylarıyla hayal kırıklığı yaşatan üç ilçenin adını değiştirdi: Bylockdüzü, HainEyüp, Üsküdarbe.

Resmi Gaste

LENİN 147. YAŞINDA!

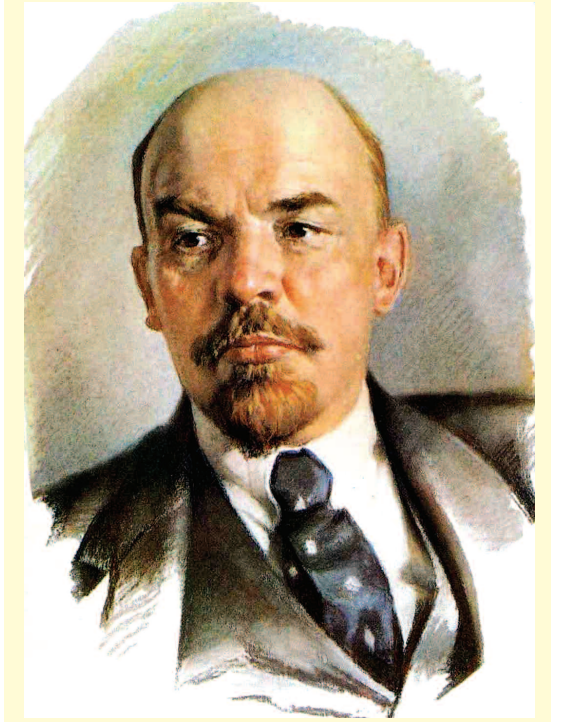

Ekim Devrimi'nin lideri, teorisyen, askeri deha, işçi sınıfının yılmaz savunucusu, militan bir komünist... Lenin için söyleyeceklerimiz saymakla bitmez, fakat bunlar onun mükemmel özelliklerinden bazıları. Vladimir Lenin, bilinen adıyla Lenin (Rusça: Ленин), tam adıyla Vladimir İlyiç Ulyanov (22 Nisan 1870, Simbirska - 21 Ocak 1924, Moskova), Rus komünist devrimci, Ekim Devrimi'nin lideri, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin ve onun öncülü olan Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi lideridir. Lenin, Marksizm üzerine kurulmuş politik ve ekonomik bir teori olan Leninizm'in de kurucusudur. Bu kuram dünya literatüründe "Marksizm-Leninizm" olarak anılır. Lenin, Marx'ın temel eserini üç temel noktada, yani felsefe, ekonomi ve siyasal alanlarda geliştirmiş, onu yeni koşullara uygun bir öğreti olarak ve temel ilkelerinden sapmaksızın yeniden üretmiştir. Bu konular "Proletarya Partisi", "Emperyalizm" ve "Demokratik merkezîyetçilik" gibi konuları kapsar. Bundan dolayı Leninizm, Marksizmin çağın gereklerine göre hem kuramsal hem politik hem de ekonomik alanda, temel ilkelere bağlı kalarak yeniden uyarlanması olarak anlaşılır.

Orta halli bir öğretmen ailesinin altı çocuğundan ikincisi olan Lenin, gençlik yıllarında babasını 1896 yılında beyin kanaması nedeniyle kaybetti. Bir yıl sonra ağabeyi Aleksandr İlyiç Ulyanov'un Rus çarı 3. Aleksandr'a suikast içeren bir bombalama eylemine katıldığı için idam edilerek öldürüldü. Aynı yıl liseyi bitirerek Kazan Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girdi. Çar karşıtı devrimci eylemleri yüzünden üniversiteden uzaklaştırıldı. Hukuk fakültesini dışarıdan bitirip 1891'de avukat oldu. 1895 yılında ülke dışına gittiğinde Marksizm ile tanıştı. Ülkesine dönerek çeşitli eylemlere katıldı, St.Petersburg'ta "İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği" adlı bir örgüt kurdu. Aralık ayında tutuklandı ve 14 ay hapis yattı. Hapisten çıktıktan sonra Sibirya'ya sürgüne yollandı. Temmuz 1898'de kendisi gibi sosyalist eylemci olan eşi Nadejda Krupskaya ile evlendi. Ardından Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, (RSDİP) Lenin'in hazırladığı parti program taslağı ile kuruldu. 1900 yılında sürgün cezası bitince tekrar Avrupa'ya gitti, çeşitli ülkelerde kaldı. Rusya'daki arkadaşlarının yardımıyla Iskra (Kıvılcım) gazetesini çıkardı. 1906'da RSDİP başkanlığına seçildi. 1917 yılında Rusya'ya döndü, Şubat Devrimi deneyiminin sonuca ulaşmaması sonucunda güvenlik nedeniyle Finlandiya'ya gitmek zorunda kaldı. Ekim Devrimi'nden hemen önce yine Rusya'ya döndü. Hayatı boyunca yüzlerce makale, derleme,

*Elem bedenimizi istila etmiş,
Anıt kabre
Taşıldık
Lenin'in bir parçasını—
cesedini.
Ama hiçbir çürüme silemez—
ve asla silmeyecek—
Lenin'de en önde geleni—
davasını.
Ölüm,
kınına sok
orağımı!
Bu hüküm
hiç aldatmayacak.
Böyle bir ruh
hiçbir göğe sığmayacak:
Lenin—
yaşadı,
Lenin—
yaşıyor,
Lenin—
hep yaşayacak.*

Vladimir Mayakovski, 1924

eleştirisi ve bilimsel çalışma ortaya koyan Lenin, sadece bir teorisyen değil, Bolşevikler'in önderi işçi sınıfının ve emekçilerin önderiydi. Karşı-devrimcilerin suikastinden yara almasına rağmen görevine devam etmiş, geçirdiği üçüncü felçten sonra ancak görevini devretmiştir. Lenin'in ve Ekim Devrimi'nin öğrettikleri sayesinde bugün insanlık sosyalizm için daha umutlu. Lenin 1924 yılında öldüyse de Leninizm yaşamaya ve öğretmeye devam ediyor.

ÇELİK İRADELERDEN GÜNÜMÜZE...

2000 zindan savaşları... Faşizmin devrimcileri teslim almaya çalıştığı ve buna karşı devrimci tutsakların bilinç, yürek ve cüretle karşı koyduğu bir savaş. Üstün teknik gücüne, asker,

polis, paralı katil sayısına rağmen devrimcilere üstün gelemediği bir savaştı zindan savaşları. Neydi bu savaşın aslı, devrimcilerin iradeleri neden tutsak alınmaya çalışılıyordu? Ve asıl soru

devrimcilerin yenilmezliği nereden geliyordu?

Türkiye ve Kürdistan iç savaşının en amansız şekilde sürdüğü, kavganın en militanca örüldüğü topraklar. 2000'e gelinen süreçte faşist devlet savaşta emekçilerin ve işçilerin öncülerini sindirmek, iradelerini kırmak için uzun bir baskı ve abluka sürecine girişmiştir. 96 ölüm oruçlarını deneyimlemiş devrimciler, bu yaklaşan savaşın bilinciyle içerde saldırıya hazırlanan faşist devlete karşı kendilerini hazırlamaktaydı.

Devlet içerde devrimciler arasındaki dayanışma, birlik ruhunu öldürmek, dışarıya bir gözdağı vermek, 'kendince içeriye susturmak için' günümüzde cezaevlerinde bir işkence ve insan hakkı ihlalleri yerine dönüşmüş olan 'F Tipi Cezaevi' sistemine geçmeye zorluyordu. Bunun karşısında devrimci tutsaklar içerde devrimcilerin iradesinin, uzlaşmazlığını göstermek

için ellerindeki bütün imkanlarla düşmana karşı koydu.

Faşizm devrimci tutsaklara karşı her türlü ateşli silah, kimyasal dahil birçok farklı silah kullandı. Devlet gücünün yetmediği yerde kepçelerle, dozerlerle koğuşları yıkarak ilerlemeye çalıştı. Birçok gencecik fidan ateşli silahla, gazla öldürülürken, bazıları da yıkıntıların arasında kaldı. İçerde devrimci tutsaklar sayı ve teknik olarak üstün düşmana karşı amansız ve destansı bir savaş verirken, dışarıda da emekçiler öncülerine, evlatlarına eylemlerle sahip çıktılar.

Bu sürecin ardından 'F Tipi Cezaevleri'ne karşı ise ölüm oruçları başladı. Aralarında Leninist tutsakların da bulunduğu yüzlerce devrimci, faşizmin inkar ve sindirme çabalarına karşı bedenlerini açlığa yatırdı. Yüzlerce güzel insanın, en iyilerimizi alan bu süreç bir şeyi kanıtlıyordu. Düşmana karşı veri-

len bu savaş aslında iki sınıfın savaşının göstergesiydi. Bir tarafta sermaye sınıfının koruyucuları, paralı askerleri; diğer tarafta ise işçilerin, emekçilerin özgürlüğü, iktidarı için mücadele eden, kendilerini bu uğurda feda etmeye hazır olan ve bu davaya kendini adanmış devrimciler.

Bu uğurda gözünü kırpmadan düşmana karşı savaşan bir devrimci de 124 gün boyunca ölüm orucunda da olsa başı dik, gözüpek yoldaşımız Sibel Sürücü'ydü. Düşmana karşı çelik iradeyle savaşan devrimcilerden, soyu tükenmeyenlerden biriydi. Sınıf savaşımı tarihi boyunca ezilenlerden yana saf tutan devrimcilerin, bu topraklarda idama gülerak yürüyen Denizlerin, Seyitlerin yoldaşlarındandı. 22 Nisan 2001'de ölümsüzleşen Sibel yoldaşın bıraktığı mücadele bugün bizlerin omuzlarında büyüyor ve onlara sözümlü olan devrim yolunda ilerliyor.

İşsizlik Fonundaki İşçinin Parası Patronlara

Türkiye'nin turizm kenti Antalya'da, geçtiğimiz yıl turizm sektöründe yaşanan kriz nedeniyle 200 bine yakın turizm işçisi işbaşı yapamadı. İşbaşı yapan turizm işçilerinin de %30'a varan bölümü ücretlerini alamayarak, kendilerine verilen ödeme sözleri ile evlerine dönmek zorunda kaldı, ücretlerini alanlar ise eksik aldı. Yaşanan kriz karşısında devreye giren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işçilerin ücretlerini asgari ücret üzerinden değerlendirerek, işsizlik fonundan gerekli ödemeleri yaptı.

Yaşanan kriz ve istihdam sorununa çözüm bulamayan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, 2017 yılının başında turizm sektöründe %25 olan işbaşı eğitim programı kapsamında çalıştırılacak personel sayısı önündeki sınırı kaldırdı. Böylece bir otelde çalışacak tüm işçilerin stajyer statüsünde çalıştırılarak, ücretlerinin işsizlik kasasından ödenmesinin önünü açtı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın uygulaması ile birlikte yaşanacakları değerlendiren DİSK'e bağlı Dev-Turizm-İş Genel Başkanı Mustafa Safvet Yahyaoğlu, yapılan düzenlemenin işçiyeye değil, patronlara yönelik olduğunu belirtti. Yahyaoğlu, "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılan özel bir statü ile İŞKUR üzerinden otellere gidecek olan turizm işçilerinin işbaşı eğitimi adı altında bir stajyer uygulaması ve ücretlerinin işsizlik kasasından ödenmesi yoluna başvuruldu. İşverene işçilik eden ancak ücretleri işsizlik kasasından ödenen bir kadro yaratıldı. Böylece bir krizde işçiler çalıştırılmaz ancak işçi sayılmadılar. Çalıştırlar ancak emeklilikle-

rine sayılmadı. Birçok hak kaybına uğradılar. Bu genel işsizlik ortamında ücretler aşağıya çekilmiş oldu. İşçiler daha fazla işsiz kalmamak için kendilerine dayatılan ücretleri kabul etmek zorunda kaldılar ve çalışma koşullarının ağırlaştırılmasına 'Evet' demek zorunda kaldılar" diye konuştu.

Yahyaoğlu, "Yani İŞKUR üzerinden stajyer gönderme imkanı önündeki baraj, sınır kaldırıldı. Bu ne demek oluyor? Yani işveren isterse sadece müdürlerini, şeflerini kendi çalışmam bünyesinde tutabilecek, geriye kalan tüm personelini işsizlik fonu üzerinden maaşları ödenebilecek şekilde İŞKUR üzerinden düşük ücretlerle otellerde istihdam ettirebilecek. Bu işçilerin ücretlerini düşük olacak şekilde İŞKUR ödeyecek. Ya da 3 ay işsiz görünün birini işe alırsa ücretini kendisi ödeyecek ancak sigortasını yine devlet ödeyecek. İşçiyeye ne kadar maaş verildiğine bakılmaksızın yapılacak bu uygulama sonucunda kazanan yine işveren olacak. Hükümet bu değişikliklerle yine işverene kıyak yapmış olacak. Bunun adı 'istihdamı teşvik' adı altında işverene sağlanan imtiyazlar ve avantajlar olarak karşımıza çıkıyor. Ama işçilerin hayatına bir kolaylık getiriyor mu? Hayır. İşçilerin hayatına bir kolaylık getirilmiyor. İşsizlik kasasında biriken milyonlarca lira işsiz kalan turizm işçisine verilmiyor. Çalışan turizm işçisine, işverenin vermesi gereken ücret olarak veriliyor. Anlayacağınız devlet işçilerin güvencesi olan işsizlik kasasındaki parayı hileyle işverenin cebine koyuyor. Hükümet kriz karşısında turizm işverenlerinin ses çıkarmaması ve işçileri kontrol altında tutabilmek için böyle bir yola başvurmuştur" diyor.

Soma Davası 19. Grup Duruşması Tamamlandı

Soma Davası'nın 18 Nisan'da başlayan 19. grup duruşmaları, 19 Nisan'da da devam etti. İlk gün, savcı esas hakkında mütalaa vermedi. Savcının FETÖ davasının beklenmesi ve sanıkların tutukluluk hallerinin devamına ilişkin talebinin ardından 2. gün beyanda bulunan sanıklar tahliyelerini talep etti.

Can Gürkan'ın avukatı Kadir Çekin'in madenci ailelerine ve avukatlarına satışmasının ardından aileler ve avukatlar tepki olarak salonu terk etti. Alp Gürkan'ın avukatı ise ailelerin avukatı Deniz Şanlı'yı "Merak etmeyin sıra size de gelecek" diye tehdit etti. Duruşmada 12.00'ya kadar ara verildi ve ardından mahkeme ara kararını açıkladı.

Sanıkların yeniden rapor alınması talebini reddeden mahkeme, savcının FETÖ dosyasının beklenmesi talebini de kabul etmedi. Duruşma mahkemenin Cumhuriyet Savcısı'na mütalasını açıklamak üzere gelecek celseye kadar süre vermesi ve sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar vermesiyle sona erdi.

Davanın bir sonraki grup duruşması 11 Temmuz 2017 saat 9.00'a ertelendi.

Mücadelenin 30. Gününde

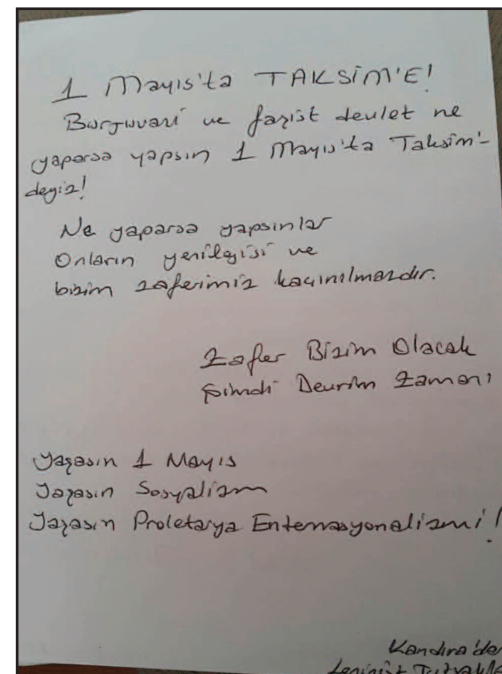
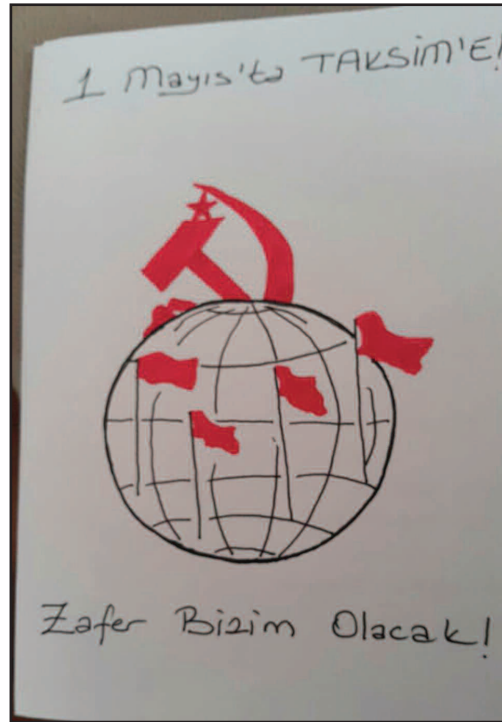

KHK ile işten atılan Nazife Onay, 19 Nisan'da 30. mücadele gününü kutladı.

Nazife Onay, Şişli Cevahir AVM önünde 16.00-18.00 arasında "Direne Direne Kazanacağız", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları ile eylemini başlattı.

Mücadele etmediğimiz taktirde kazanımlarımızın kalıcı olmadığından bahseden Onay, "en güvenilir meslek" olan memuriyetin bile bir güvencesinin kalmadığı anlattı.

Yaşlı bir anne ağlamaklı kendi çocuğunun da ihraç edildiğini anlatarak eyleme destek verdi. Yanlarına gelen herkese teker teker neden mücadele ettiğini anlatarak desteğe çağırdı Nazife öğretmen.

Kandıra'dan Leninist Tutsakların 1 Mayıs için gönderdikleri kart...

HER ŞEY AYAKLANMANIN ZAFERİNE BAĞLI

Özgür Güven

Sosyalizm anlayışımızda, sosyalizm mücadelesinde ve sosyalizmin sorunlarında aynı perspektife sahip olmamız, Türk tekeli sermayesinin egemenliğine ve faşizme karşı mücadele birliğini sağlayamayacağımız anlamına gelmez, gelmiyor. Türkiye ve Kürdistan'ın nesnel koşulları Demokratik Halk Devrimini gerektiriyor. Bu, Kürdistan ve Türkiye proletaryasının, ezilen ulus ve ulusal toplulukların, kır ve kent küçük-burjuvazisinin, yani tüm ezilen ve sömürülen kesimlerin ittifakıyla gerçekleşeceğinden, bütün devrim güçlerinin mücadele birliğinin kurulabilmesinin nesnel zemini de koşulları da vardır.

Kürdistan'da bir süreden beri yerel yönetimlere, belediyelere dayanarak komünal bir yaşam örgütlenmeye çalışılıyor. Bu, Rojava Kürdistan'da örgütlenip hayata geçirilmeye başladı. Ancak Bakur'daki Rojava'daki komünlerin örgütlenmesinde temel bir fark var. Rojava'da, adına ne denirse densin, bir devrimci hükümet; bir devrim hükümeti işbaşında. Yani yaşamın örgütlenmesi tüm halkın tabandan inisiyatifine dayandığı kadar, kanton yönetiminin, yani devrim hükümetinin yukardan inisiyatifine de dayanıyor. Rojava'da kurulan komünler, kantonal yönetime, yani Geçici Devrim Hükümetine (GDH) dayanarak yaşam buluyor.

Kuzey Kürdistan'da ise durum farklı. Bir devlete veya merkezi otoriteye dayanmayan aksine Türk egemenliğine, faşist devlete ve hükümete karşı komünal yaşam örgütlenmeye çalışıldı. Bu komünler kimi yerlerde yerel yönetimlerden destek alarak örgütlenip yaşam buldu. Şimdi hükümet belediye başkanlarını tutuklayıp yerine kayyum atayarak, yerel yönetimlere el koydu. Bu durumda komünler ve komünal yaşam, arkasındaki desteği yitirdi, kayyumlar, yerel yönetimlerin komünlere ayırdığı toprakları da atölye vb. olanakları da ellerinden almaya desteği kesmeye başladı. Komünal yaşam şimdi gerilla bölgelerinde, gerillaların otoritesine dayanarak varlığını sürdürüyor.

Bu komünlerin, komünal yaşamın varlığı, silahların gücüne dayanarak eskiyi yıkıp, yeniyi kurmaya yönelik bir otorite olmadan kalıcı olamaz. Zira ekonomiyi dönüştürmenin yolu, daha önceki toplum biçimlerinden farklı olarak politik iktidara dayanmak zorunda. Daha önceki toplumlar üretim araçlarının ve toprağın özel mülkiyetine dayanırken, komün, üretim araçlarının ve toprağın kolektif (ortaklaşa) mülkiyetine dayanır. Bu yüzden ekonominin dönüşümü eski devlet otoritesine ve kapitalist ekonominin içinde gerçekleşemez. Bu dönüşümü sağlayacak yeni iktidar silahlı halkın gücüne dayanarak kurulacak Geçici Devrim Hükümetiyle kurulmaya başlayacaktır.

Gerilla bölgelerinde olsun, Rojava Kürdistan'daki kantonlarda olsun kurulan bu "yeni" yönetimin, Leninist partinin söylediği GDH'den farkı ne? Bir kentte ya da bir bölgede silahlanmış halkın gücüne dayanarak işbaşına gelen ve silahların gücüne dayanan yeni yönetim nedir? Bu, bir kentte ya da bölgede iktidarı ele geçirmesi değil mi? Bu yeni yönetim, kantonlarda olduğu gibi, bir devletin yapmak zorunda olduğu bütün işleri yapmıyor mu? Maliye, eğitim, sağlık, çalışma yaşamının düzenlenmesi, emeğin yeniden örgütlenmesi, halkın ihtiyaçlarının tedarik edilmesi, toplumsal yaşamda suçun önlenmesi, suç işleyenlerin cezalandırılması bu yeni yönetimin işleri arasında değil mi? İktidarın kısmen de olsa ele geçirilmesi, bir kentte ya da bir bölgede yönetimin ele geçirilmesi değil mi? Burada kurulan ya da kurulacak olan yeni yönetim Geçici Devrim Hükümeti olmayacaksa ne olacak? Kuzey Kürdistan'da olsun Türkiye'de olsun devrimci güçler bir kentte, bir bölgede hakimiyeti ele geçirdiğinde sağlık, halkın günlük yaşamının idamesi, ekmek, yiyecek, su vb. şeylerin tedariki gibi sorunlarla karşı karşıya geldiğinde, bu sorunları çözecek bir yönetim, bir otorite olmayacak mı? Bu otorite GDH değilse nedir?

Eğer birleşik devrim, Kuzey Kürdistan'da ve Türkiye'de bütün iktidarı alıp her iki ülkenin tamamında egemen olacak kadar güçlü olamazsa, eğer ayaklanma tümüyle başarılı olmazsa, GDH'lar ayrı ayrı kentlerde ya da bölgelerde kurulacak, her iki ülkenin tamamını kapsayan merkezi bir otorite durumuna gelebilecektir. Ama bu bile, GDH'nin devrimin bir zorunluluğu olduğunu değiştirmez.

Birleşik devrimin günümüzdeki seyrine dönelim. Kürdistan'da savaşın şiddetlenmesi ve gerçek seyri hakkında haber veren, Kürt halkının sesini duyurmaya çalışan gazeteler ve televizyonlar kapatıldı. Amed belediyesi eşbaşkanları Gülten Kışanak ve Fırat Anlı da tutuklandıktan sonra kaçırılarak Kandıra F Tipi zindanına kapatıldı. Diğer belediyelerde olduğu gibi, burada da kayyum atayarak belediyeye el koydular. Her önemli olayda olduğu gibi internet vb. iletişim araçlarına erişim engellendi. Hemen ardından HDP eşbaşkanları S. Demirtaş ve F. Yüksekdağ başta 10 milletvekili ile DBP eşbaşkanı S. Tuncel de tutuklanıp kaçırılarak Kandıra ve Edirne F Tipi zindanlarıyla diğer F tipi zindanlara kapatıldılar. Kürt halkı ile bu devlet, bu hükümet arasında çoktan kan gölü girmişti. Şimdi Kürtlerin açık alanda politika yapmaları tamamen yasaklandı.

Kürt halkı büyük bir iç savaş dersi daha aldı. Bu son tutsak alıp kaçırarak parlamentoya, parlamenter yola dair son umut kırıntılarını da silip süpürdüğü gibi, belediyeler başta olmak üzere yerel seçimlere dair boş umutları da yıkıp geçti. "An Azadi An Azadi!" şiarı şimdi bütün Kürdistan'da yankılandığı gibi Türkiye'de de yayılmayı sürdürüyor.

6-8 Ekim'i ve 2013 Haziran'ını kat kat aşacak bir ayaklanma mayalanıyor. Hem ulusal hem de sınıfsal olarak ezilip sömürülen Kürdistan proletaryası ve emekçilerinin olduğu kadar, Türkiye proletaryası ve emekçilerinin, Aleviler başta diğer tüm ezilen baskı altında tutulan kesimlerin kurtuluşu, mayalanmakta olan bu ayaklanmaya bağlı, birleşik devrimin başarısına, devrimin zaferine bağlı. Şimdi bu ayaklanmaya hazırlanmada en somut en acil görev proletarya ve halkların silahlanmasıdır. Sadece silahlanmış proletarya ve halklar özgürlüğün ve devrimin kazanılmasını sağlayabilir. Sadece silahlanmış proletarya ve halklar kendi kurtuluşlarının yolunu açıp güvence altına alabilir.

2013 Haziran'ı ve 6-8 Ekim günleri ayaklanmanın ilk büyük dalgaları olarak yaşandı. Sermaye ve faşist devlet kendilerine olan bütün özgüvenlerini yitirdi. Devrim korkusu akıllarını başlarından aldı. Şimdi hiçbir kural tanımayan azgın saldırılar ve baskılarla proletarya ve halkların hesap sorma saatini geçiktirmeye çabalyorlar. Bunu belki başarabilirler. Ancak bu, devrimin bir sonraki saldırısının gücünü ve yıkıcılığını artırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Leninist Partinin zaferin yolunu gösteren devrimci şiarları proletarya ve halklar arasında, her geçen gün daha çok yayılıp kök salacaktır.

Birleşik devrimin zaferi için şimdi acil olarak yapılması gereken düşmanı yere sermeye hazırlanmaktadır. Başta proletarya olmak üzere Kürtlerin, alevilerin, tüm ezilen ve sömürülen kesimlerin silahlanması gerekiyor. Tekeli sermayenin egemenliğini yıkmak, burjuva toplumu ve faşist devleti havaya uçurmak için hazırlanmak gerekiyor. Uzun lafın kısası, silahlanmak ve silahlı ayaklanmayı örgütlemek gerekiyor.

Tüm devrimcilerin, devrim güçlerinin birleşebilecekleri ve birleşmeleri gereken pratik ve somut hedef budur.

Referanduma İtiraz Reddedildi

16 Nisan günü yapılan halk oylaması, daha ilk saatlerinden itibaren her tür baskı ve hilelerle başladı ve seçmenlerin korumak için büyük çaba gösterdiği oylar bu defa da YSK'da değişti. Mühürsüz oy pusulaları ve zarfların da geçerli olduğunu kendi kanununa aykırı olduğu halde kabul eden YSK, günlerdir tüm protestolarını hedefinde.

Seçimi "şaiBELİ" hale getiren karar ve uygulamalarıyla sahte oy pusulalarını geçerli sayan YSK, sokaklarda protesto edildiği gibi resmi kanallarla da itirazlar yapıldı.

19 Nisan günü HDP heyeti, YSK'ye referandumu iptal başvurusu yaptı, mühürsüz oy kullanımını için "Seçimin tamamını geçersiz kılacak ağır bir ihlaldir. Seçim sakattır ve düzeltilmeye ihtimali yoktur" diyerek tek yolun seçimin iptali olduğunu söyledi. Aynı gün CHP ve Vatan Partisi de iptal başvurusu yaptı.

YSK önünde halk kararını açıklanmasını beklerken, toma ve çevik kuvvet de bina önünde yerini aldı. YSK, referandumu iptal başvurularını oy çokluğuyla reddetti.

Keyfi Tutuklamalara Son Verilsin

İzmir'de 17 Nisan günü referandumda yapılan usulsüzlükleri protesto edenlere polis saldırmış, 2 gazeteci ve 17 öğrenci gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınanlardan 1'i gazeteci 7 kişi tutuklanmıştı. Bunun üzerine 23 Nisan günü yazılı bir basın açıklaması yapan İzmir ÇHD şubesi, "Yurttaşların Bilgi Fişleri İle Tutuklanmalarına Seyirci Kalmayacağız!" dedi.

İzmir'de yapılan bu baskıların nedeninin "yeni bir Gezi korkusu" olduğunu söyleyen avukatlar, gözaltına alınanların izinsiz toplu gösteri ve yürüyüş kanununa muhalefetle suçlandığını, 9 kişinin Cumhurbaşkanına hakaret etmekle, gazeteci Kazım Kızıl'ın ise bir tweeti nedeniyle "halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmekle" suçlandığını söyledi.

Gözaltılar tutuklamaya sevk edilirken dosya dışı bilgilerle hareket ederek bir skandala imza

atıldığını söyleyen avukatlar, hepsi ret savunması yapan sanıklar arasında "gizemli" bir fark gözetilerek bazılarının tutuklandığına dikkat çekti.

"Dosyada bu konuda bilgi olmadığı halde bazı şüphelilerin başka mahkemelerde soruşturmaları/davaları olduğunu sorgu hâkimi kimden ve nereden öğrenmiştir? Herhangi bir adli soruşturmanın konusu olmayan basın açıklaması ve eylemlere hangi şüphelinin katılıp katılmadığını sorgu hakimi nereden bilmektedir? Ve en önemlisi temel ceza ilkeleri hiçe sayılarak bu dosya dışı bilgileri tutuklama kararına gerekçe yapmak nasıl bir cesarettir?" diye soran avukatlar, tutuklanma gerekçelerinin "...ülkemizde OHAL devam ettiği halde şüphelilerin eylemlerine devam ettiği..." şeklinde gösterilmesinin bir yargılama faaliyeti değil, skandal olduğuna dikkat çekti.

Kazım Kızıl'ın tutuklanma sebebi olarak gösterilen "Cumhurbaşkanına hakaret" ile ilgili hiçbir soru sorulmamış, suçlamada bulunulmamış, dosyasında buna dair bir delil de bulunmuyor. savcılıkta ten tutuklanmış olmasıdır. Oysa polis dahi Kazım hakkında böyle bir suçlamada bulunmamış, bu konuda soru sormamış. Buna karşın keyfi olarak tutuklu. İki öğrenci ise gözaltına alındıkları dosyadaki suçlamalardan serbest bırakıldıkları halde başka bir dosyada soruşturması yapılan eylemle ilgili olarak tutuklanmış durumda...

Bu dosya nedeni ile davanın hakimi Alev Özcan hakkında HSYK'ya şikâyetle buluncaklarını söyleyen ÇHD'li avukatlar, "Bu haksız ve keyfi kararın, bu skandal kararın peşini bırakmayacağız. Bu dosyada olduğu gibi, basın özgürlüğünü, ifade özgürlüğünü, basın açıklaması yapma hakkını savunmaya devam edeceğiz ve bu hakları kullandığı için devlet baskısı altında olanlarla dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz" dediler.

İtalyan Gazeteci Açlık Grevinde

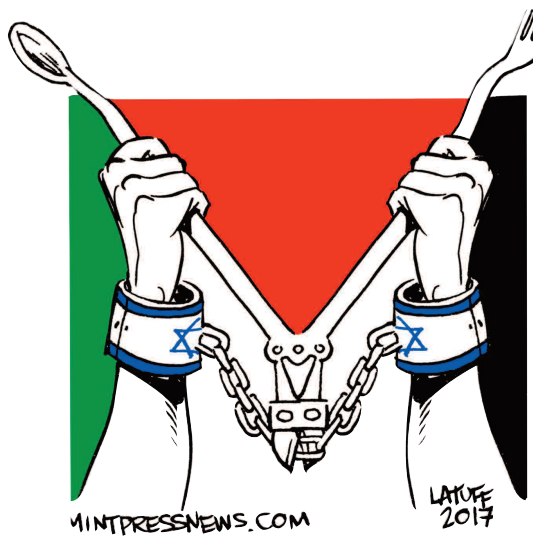
Hatay yakınlarında 9 Nisan'da gözaltına alınan İtalyan gazeteci ve belgeselci Gabriele Del Grande, maruz kaldığı baskılar nedeniyle 19 Nisan akşamı açlık grevine başlayacağını duyurdu.

Del Grande, önceki gün eşini arayarak, "Şu anda konuşurken 4 polis beni izleyip dinliyor. Muğla'da tecritte tutuluyorum. Telefonuma ve şahsi eşyama el koyuldu. Bu akşamdan itibaren açlık grevine başlayacağım" dedi.

35 yaşındaki Gabriele Del Grande, mültecilerle ilgili çalışmalarıyla tanınıyor. Ve Suriye'den kaçmak zorunda kalan göçmenlerle ilgili yeni kitabı için araştırma yapmak üzere Türkiye'de bulunuyordu. Yakınları Del Grande'nin gözaltına alındıktan sonra sınır dışı edilmesini bekliyordu ancak tutuklandı.

Filistinli Tutsaklar Açlık Grevinde

İsrail hapishanelerinde tutulan yüzlerce Filistinli, koşullarının düzeltilmesi talebiyle 17 Nisan günü açlık grevine başladı.

6 cezaevinde yaklaşık bin 500 Filistinli siyasi tutsak, hapishanelerdeki zor koşulların altını çizerek temel haklarının verilmesini talep ediyor. Talepleri arasında akrabalarıyla konuşmalarını sağlayacak bir ortak telefon, ailelerinin ziyaretlerine ayda iki kere izin verilmesi, ikinci derece akrabaların ziyareti, görüş süresinin artırılması ve tutukluların aileleriyle fotoğraf çekilmesine izin bulunuyor. Açlık grevinin başlangıç tarihi, 1974'ten bu yana her yıl "Filistinli Esirler Günü" olarak kabul edilen 17 Nisan olarak seçildi.

Referandum Gözaltıları Sürüyor

Yine bir seçim, yine hileler... Halkın gözlerinin içine baka baka, "yaptık oldu" denilen usulsüzlükler emekçi halkları sokaklara döktü. Sadece seçimde yapılan usulsüzlüklerin değil, yıllardır süren baskıların da dışavurumuyla, insanlar gene kendilerini sokaklarda buluverdi.

Günden güne arttı sokağa çıkanların sayısı. Ve öfkeyi taşırmamak adına bu eylemlere saldırmayan devlet, halkların yılmayan cesaretinden dolayı korktu. Gezi'yi her gün kabullarında gören sermaye sınıfı, tencere tavalarıyla sokağa çıkan her yaşta insanları, kadınları, gençleri gördükçe, "aynı Gezi gibi" fişiltıları yayıldı ve artık yüzlerini "Taksim'e çevirmeye başlarken, en kötü kabullarının yeniden hortladığını gördü.

Ve ilk iş 19 Nisan sabahı ev basınlarına, gözaltılara başladı. Öncelik referandum öncesi kurulmuş olan, sonrasında da eylemlerde öne çıkan "Hayır Meclisleri"nin oldu.

Gerekçe, "Evet, sonucunun meşru olmadığına ilişkin propaganda yapılması" olarak açıklandı. Sabaha karşı düzenlenen operasyonlarda, 19 kişi gözaltına alındı. Gözaltıların ardından emniyetin yaptığı açıklama,

gerçek sebebi gösteriyor: "Yeni bir Gezi İsyanı yaşanmaması diye"...

Açıklamada, "16 Nisan Pazar günü yapılan halk oylamasından çıkan 'Evet' kararının meşru olmadığını iddia ederek il genelinde gerçekleşen protesto eylemlerinde grupları provoke ederek, gerek sosyal medya üzerinden gerek izinsiz toplantı ve gösteri yürüyüşleri ile halkı kin nefret ve düşmanlığa

sevk eden, 2013 yılında ülkemiz genelinde yaşanan Gezi olaylarına benzer olayları başlatmaya çalışarak referandumun iptal/tekrar edilmesini sağlamaya çalıştığı tespit edilen şahıslara yönelik yapılan çalışmalar doğrultusunda 19 kişi yakalanarak gözaltına alınmıştır" denildi.

20 Nisan sabahı, aynı gerekçe ile Sendika.org bürosu basıldı, Sendika.Org editörü Ali

Ergin Demirhan gözaltına alındı. Arama işlemlerinin ardından polis, Demirhan'ı "Yapılan oylama sonucunu meşru göstermemeye çalışarak sosyal medya hesaplarından yapılan eylemleri organize etme, halkı kin, düşmanlığa tahrik, kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret" gerekçesiyle gözaltına aldı.

Polisler ayrıca, Demirhan'a ait bilgisayarın harddiskine ve şahsi cep telefonuna el koydu.

Korkularını yaşatmaya devam edeceğiz.

Katliamı Belgeleme Baskını

Newroz günü haberleri takip eden herkes, Amed'de üzerinde bıçakla miting alanına giren bir kişinin polis tarafından öldürüldüğü haberini işitti. Abdurrahman Gök ve onun çektiği kareler olmasaydı, resmi hikaye bu şekilde kabul görecekti.

Dihaber editörü Abdurrahman Gök, Kemal Kurkut'un katledilişini an be an görüntülemişti. Çıplak ve üzerinde hiç bir şey olmayan sırt çantalı, üniversite öğrencisi olan müzisyen gencin infazını dünyaya bu karelerle duyurmuştu Abdurrahman Gök.

Dihaber editörü Abdurrahman Gök'ün Amed'deki evine 20 Nisan günü baskın düzenleyen polis, Gök'ün bulunmadığı evde arama yaptı.

Tüm eşyaları dağıtarak arama yapan polis, 4 kitap ile bir derginin yanı sıra Gök'e ait kullanmadığı 2 telefona el koydu. Evdeki fotoğraf makineleri incelendi, ev arkadaşlarına soruşturmanın Ankara merkezli olduğu ve TEM Şube Müdürlüğü'ne giderek ifade vermesi gerektiği söylendi.

Gök, Kemal Kurkut'un öldürülmesinden 8 gün sonra 29 Mart'ta avukatlarıyla birlikte Diyarbakır Adliyesi'ne giderek, olayla ilgili soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı'na ifade vermiş, çektiği 26 fotoğraf karesi de savcılığa teslim edilmişti. Gök bu fotoğrafla Metin Göktepe Jüri Özel Ödülüne değer görülmüştü.

"Önemli Olan Dik Durmak"

7 Nisan günü Gazi Mahallesinden kaçırılan okurumuz Hasan Yılmaz, 15 Nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde avukatı Seher Dursun ile bir basın açıklaması yaptı.

Cuma akşamı iş çıkışı saat 19.00 civarında zorla bir sivil araca bindirilerek kaçırıldığını söyleyen Hasan Yılmaz, yaşadıklarını anlattı kısaca. Önce hiçbir şey söylemeden aracın içinde tekme ve yumruklarla dövüldüğünü söyleyen Yılmaz, "ama karşılığında sıkı bir kişi olduğumu bilmiyorlardı, yıldıracaklarını sandılar" dedi. Aracın içinin karanlık olduğunu, nargile dumanı olduğunu ve kimsenin yüzünü göremediğini anlattı ve "biz şuyuz" demediklerini, sadece "biz devletiz" dediklerini anlattı.

1,5 saat boyunca iki kişinin birden ayaklarının altına alarak dövmeye devam ettiklerini anlatan Yılmaz, "bir taraftan sürekli konuşuyorlardı. 'Biz devletiz,

bizden ne kurtulursunuz, ne kaçarsınız', 'bizim elimizde imkanlar var, zengin ederiz seni, arkanda dururuz, koruruz seni, yeter ki işbirlikçi ol, bize muhbir ol' dediler. Kabul etmedim" dedi.

Kendisine bazı isimler sorulduğunu ama bununla ilgili bir şey söylemediğini anlatan Hasan Yılmaz, yaşadıklarının stresinden ancak günler sonra bunları anlatabildiğini de söyledi.

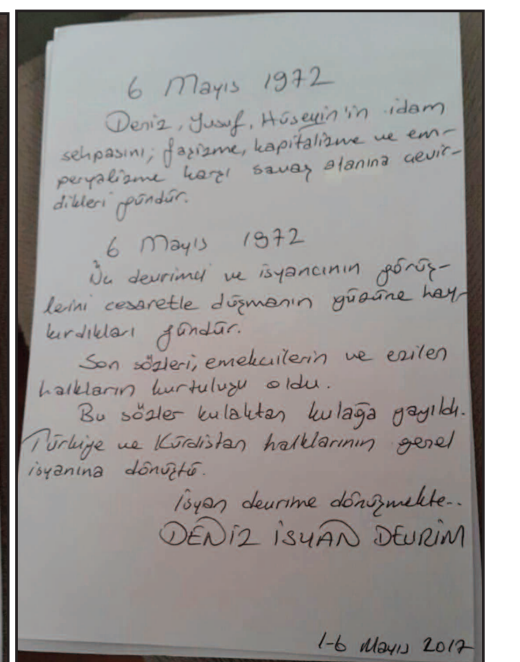
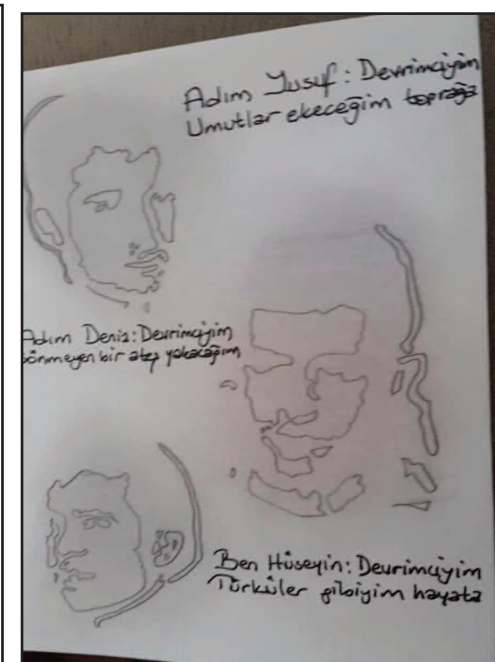
Söz alan avukatı Seher Dursun da Hasan Yılmaz'ın yaşadığı şeyin Gazi Mahallesi ve emekçi mahalleler için yabancı olmadığını, polislin bunu sık denediğini söyledi. Devrimcilerin karşısına çıkamayan polislin içeriden birileri aracılığıyla bunu yapmaya çalıştığını söyleyerek "önemli olan burada insanın duruşudur" diyerek dün

gece Gazi'de yaşanan polis infazını hatırlattı.

İHD'ye bu kaçırma olayı ile ilgili başvuru yapıldığını söyleyen Seher Dursun, suç duyurusu yapacaklarını, önemli olanın "dik durmak" olduğunu söyledi ve bu tür baskıların işçileri, emekçileri ve devrimcileri yıldıramayacağını vurguladı.

Kandıra'dan
Leninist
Tutsakların
6 Mayıs
Denizleri
anmak için
gönderdikleri
kart...

Gazi'de İnfaz

Devlet için emekçi halkın hiçbir değerinin olmadığı, canının dahi güvende olmadığı dün gece bir kez daha görüldü.

Gazi Mahallesi'nde 5 genç Baraj civarında doğum günü kutlamasından eve dönüyordu. Polis aracı durdurmak istedi, gençler durmayınca araç tarandı, 2 genç öldü.

Aracı ehliyet-siz kullanıyor olmak onları polis durdurma ihtiarına uydurmayan. Ceza ve dayak yiyeceklerdi, gaza basıp gittiler. Gazi mahallesinin işçi ailelerinin çocukları. Barış Kerem ve Oğuzhan Erkul hayatını kaybetti, Ramazan Al-

türk ve ismi öğrenilemeyen bir genç daha Gazi Hastanesi'nde tedavi altında... Birkan Yüksel ise karakolda gözaltında tutuluyor. Ailesi endişeli. Çocuklarından baskı altında ifade alınmasından endişeli.

Polis Gazi Hastanesi önünde zırhlı araçlarla beklerken, aileleri de "siyasi avukat tutmayın" diyerek tehdit ediyor.

Kendisinden farklı olana, farklı düşünene yaşam hakkı tanımayacağı defalarca gösteren devlet, yine gencecik insanları katletti. Döktüğünüz kanda boğulacaksınız

Gazi Çocukları İçin Yürüdü

Dün gece Gazi'de katledilen gençler için, bugün saat 17.00'de Cemevi önünde toplanma çağrısı yapılmıştı.

Gün içerisinde saldırıdan sağ kurtulan gençlerin ifadeleri alındı, polis aracını içinde kimlerin olduğunu gördükten sonra ateş açtığı ortaya çıktı. Emniyet Müdürü de Oğuzhan Erkul'un ailesi ile görüşme yaptı. Daha sonra, katledilen gençlerin 16 Nisan Pazar günü memleketleri Tokat'a uğurlanacağı, cenazelerin Tokat'ta defnedilecekleri öğrenildi.

Saat 17.00 olduğunda Cemevi önünde çok öfkeli bir kitle toplanmaya başladı. Aileler, gençler, devrimciler "daha ne kadar öldürüleceğiz" diyerek kısa sürede binlere ulaştı. "Katil Devlet Mahalleden Defol", "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganları atıldı sürekli.

Milletvekillerinin yaptığı konuşmalarından gençlerin vurulduğu yere, mezarlık tarafına doğru yürüyüş başladı.

Sloganlarla yürüyen öfkeli halk, kepenkleri de kapatmış ve yürüyüşte yerini almıştı.

Gençlerin katıldığı yerde varıldığı gibi saygı duruşunda bulunuldu ve karanfiller bırakıldı.

Gazi mahallesi yarın gençleri uğurlamaya hazırlanıyor

Gençler Gazi'den Uğurlandı

Gazi'de katledilen gençlerin cenazesini uğurlamak için saat 16.00'da Cemevi önünde toplanmaya başladı.

Çocuklarını defnedileceği Tokat'a yolcu etmek için toplanan binlerce kişi, sloganlarla, ağıtlarla bekledi, sonra öfke dolu sloganlarla yürüyüşe geçtiler.

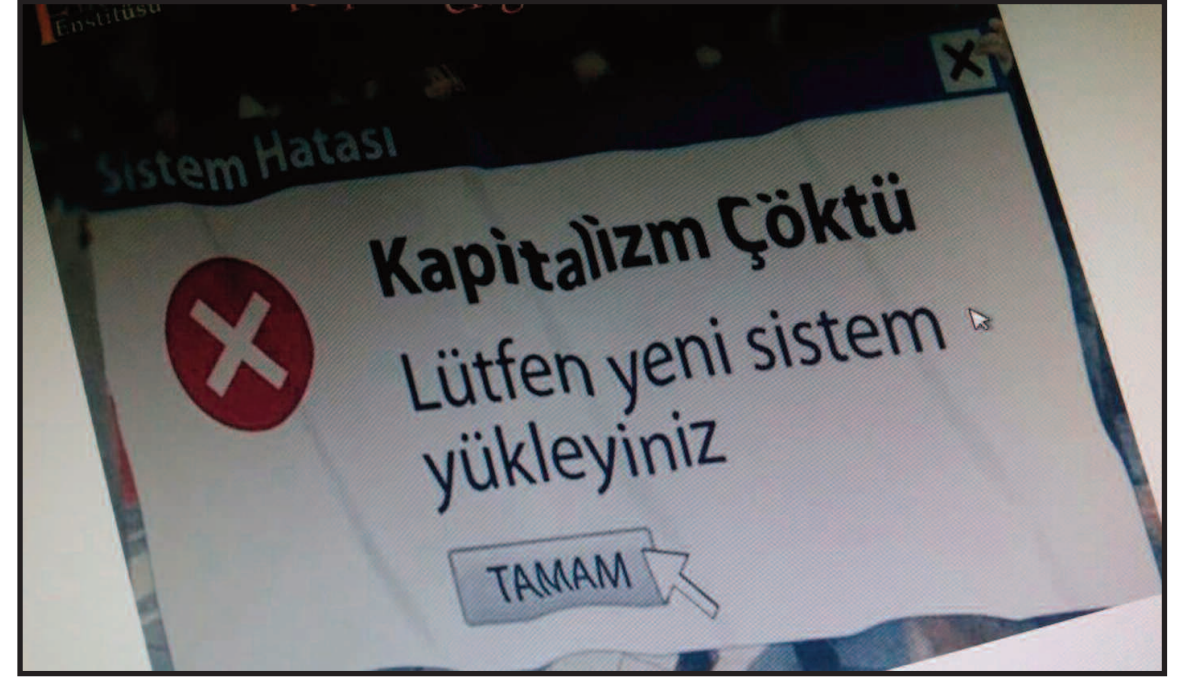
Gazi Hastanesi önünde halkı durduran polis, daha fazla ilerlenirse saldıracaklarını duyurdu.

Halkın dağılmaya niyeti yoktu. Sloganlarla caddede beklemeyi sürdürdü, polis toma ve gaz bombalarıyla saldırıya geçti. Ara sokakları dahi gaza boğan polis yaşlı bir kadını panzerle ezdiği ve hastaneye kaldırdığı söylentisi yayıldı. Çok sayıda kişi de gazdan fenalaşarak hastaneye kaldırıldı.

Gazi halkı sokaklarda bekleyişi, referandum sonuçları açıklanana kadar sürdürdü.

Ve gün içinde polis çok defa kitleyi dağıtmak için gaz bombaları attı, kitleyi dağıtmaya gücü yetmedi.

Referandum sonuçlarının açıklanmasıyla daha da öfkelenen kitlenin bir kısmı sokaklara barikatlar kurarken, bir kısmı da tencere tavalarla ses çıkarma eylemi yaptı.

Venezuela: Devrim Sürüyor

Venezuela'da karşı-devrimci gösteriler devam ediyor. ABD'nin planlayıp yönlendirdiği istikrarsızlaştırma planı devrede.

Uzun süredir Venezuela'da Bolivarci devrime karşı mücadele eden, 2002'de başarısız darbeyi gerçekleştiren, dönem dönem kargaşa eylemleri yapan, sabotajlara yönelen karşı-devrim, Chavez'in ölümünün ardından saldırılarını yoğunlaştırdı. Maduro ve Birleşik Sosyalist Parti Chavez'in ardından bu saldırılarla başetmekte zorlandılar.

Parlamento seçimlerinde karşı-devrim ilk kez çoğunluğu kazandı. Ama bu seçimlerde yasal olarak seçilme yeterliliği olmayanlar da vardı. Bunlardan üç kişinin Yüksek Mahkeme tarafından milletvekilliğinin geçersiz sayıldı. "Muhalefet" böylece bıçak sırtı çoğunluğu yitiriyordu. Karara uymayıp mecliste yemin ettirdiler onlara. Mahkeme tam üç defa bu yönde karar aldı, üçünde de parlamentoda çoğunluk olan "Muhalefet" kararları tanımadı. Yüksek Mahkeme kanunlara uymayan parlamentonun yetkilerini elinden aldığı açıkladı. Son gösteriler bu şekilde patlayıverdi.

Son gösterilere gelene kadar dönem dönem yoğunlaşan gösteriler vardı. Öte yandan bizzat emperyalist tekellerin organize ettiği ekonomik sabotaj eylemleri düzenleniyordu. Venezuela ekonomisini güçsüz düşürmek için her tür girişim yapıldı. Petrol fiyatlarının düşmesi zaten ekonomi üzerinde bir baskı oluşturuyordu. Tekellerin çeşitli yaptırımları buna tuz biber oldu. Ekonomik sorunların yığılması Bolivarci devrime desteği düşürecek, yokluk, kara borsa vs iyice köşeye sıkıştırarak, "muhalefetin" organize ettiği gösteriler bir dizi kanlı çatışmaya dönüştürülecek bunun için silahlı bir takım gruplar ortamı terörize edecek, ve emperyalistlerin direk müdahalesiyle bir darbe yapmak için uygun ortam hazırlanacak. Plan çok kaba haliyle buydu ve karşı-devrimcilerin tüm hareketleri de bu minvaldeydi.

Bolivarcuların bununla başetmesinin yolu kendilerini destekleyen emekçileri doğrudan sürece dahil etmesinden geçiyordu. 2002 darbesini başarısızlığa uğratan başkente yürüyen yoksul kitlelerdi. Aradan uzun yıllar geçmiş, Bolivarci milisler örgütlenmiş, komite-

ler işlerlik kazanmış, geniş bir devrimci taban yaratılmıştı. Maduro bu kritik süreçte bu devrimci tabanı harekete geçiren Zamora planını devreye koydu. Bu plana göre Bolivarci devrim kendi gücünü sokaklarda göstermeye başladı. Böylece Venezuela aynı dönemde hem karşı-devrimci hem de devrimci gösterilere sahne olmaya başladı. Karşı-devrimciler beyaz giyiniyor. Bir dizi ülkedeki "renkli devrim"e uygun bir adım. Bolivarcular ise kızıl renklerle yer aldılar sokaklarda. Venezuela kızılılarla beyazların mücadele alanına dönüştü. Tarihsel olarak devrim ve karşı-devrimin evrensen renkleri başta Caracas olmak üzere şimdi Venezuela kentlerinde mücadele ediyor!

Ülkede çeşitli silahlı saldırı gruplarının yakalandığı haberleri geliyor. Emperyalistlerin girişimleri boşa çıkarılmaya çalışılıyor. Bu arada meclis başkanlığını yürüten "muhalefet" lideri Borges, dünyanın finans devlerine (ki bunlardan biri de Deutsche Bank) mektuplar göndererek hükümeti şikayet ederek mali ambargo uygulanmasını istedi. İşin ilginç Borges mektubunda Bolivarci hükümeti şikayet ederken "dolar yerine altın kullanma kararı aldılar dış ticarete" diyor. (Aktaran Telesur) Bu, Rusya ve Çin'in de atmakta olduğu bir adım. Bir kere daha görüyoruz, doların uluslararası rezerv para özelliği aleyhine atılan adım dünya gericiliğinin saldırısına gerekçe oluveriyor!

Devrim ve karşı-devrim arasındaki kışıma sürüyor. Bolivarci devrim bu sınavdan başarıyla çıktığı anda iktisadi açıdan daha derine inen adımlar atmak zorunda kalacak. GM fabrikasının işçiler tarafından işgal edilip el konulması gibi adımlar daha yaygınlık kazanacak. Devrim daha araftan geçmedi. Sonucu mücadele tayin edecek.

DEVİRİM
&
KARŞI DEVİRİM

DARAĞACINDAN DEVRİMCİ NOTLAR

Kahramanlar ölmez

Bende, sende, herkeste yaşarlar Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan...

Amaçlarını her yerde açıkça ortaya koyan, görüşlerini savaş alanında ve düşmanın yüzüne karşı haykıran bu üç yiğit devrimci önderi, devrimciliğimizin olanca ateşliliğiyle anıyoruz.

Filozoflar dünyayı çeşitli biçimlerde yorumladılar, oysa sorun onu değiştirmektir.

İşçilerin zincirlerinden başka kaybedecekleri(!) hiçbir şeyleri yoktur; kazanacakları koca bir dünya var.

Denizler, bu anlayışla hareket ettiler. Dünyayı değiştirmek için atıldılar devrimci kavgaya.

Devrimci kavgada, her zaman ve her yerde önde olunmalıdır, en önde. Kavga da Deniz olunmalıdır.

Devrimci önderler çok iyi biliyorlardı ki, koşulların özgürce ve insanca olduğu, yeni bir dünya halk eylemi olmadan, devrimci kitle kahramanlığı olmadan kurulamaz. Onlar mücadelede idam sehpasında, yaşamlarıyla devrimci kahramanlığın en ileri örnekleri oldular.

Halk kitlelerinin ve devrimci önderlerin kahramanca davranışlarını küçümseyenlerin, Denizlerle nasıl ortak bir yanı olabilir ki?!

Yıkılmaz devrimci tavırlarıyla dar ağacını burjuvaziye, onların faşist devletine karşı savaş alanına çeviren, Deniz, Yusuf ve Hüseyin ne kadar da büyük görünüyordular. Düşmansa ne kadar küçük görünüyordu.

Savaş orada kalmadı. Türkiye ve Kürdistan'ın her köşesine yayıldı. Ezilen ve sömürülenlerin genel isyanına dönüştü.

Onlar kendilerine düşeni yaptı. Biz de kendimize düşeni yerine getirmeliyiz. Bize düşen; Deniz, Yusuf, Hüseyin ve Sinanların yaktığı isyan ateşini devrime taşımak, devrimi zaferle sonuçlandırmaktır.

Buldukları her yeri, kapitalizme karşı savaş alanına çevirmek ve devrimci fırtınalar estirmek için çaba göstermeyen

“Yaşasın Türkiye Halklarının bağımsızlığı. Yaşasın Marksizmin-Leninizmin yüce ideolojisi. Yaşasın Türk-Kürt halklarının birlikte mücadelesi. Kahrolsun emperyalizm.”

Deniz Gezmiş

ler; Denizlerle hangi payda da buluşabilirler ki?!

Devrim; faşizme, kapitalizme, emperyalizme ve gericiğe karşı uzlaşmaz bir mücadeleyle zafere ulaşır. Uzlaşmaz devrimci mücadelenin nasıl bir şey olduğunu anlamak isteyenler, Nurhak'a baksın, 6 Mayıs'a baksın, 71 devrimci önderlerinin tavrına baksın, bunu somut olarak görecektirlerdir.

Yıllardır sermaye güçleriyle uzlaşan, egemen sınıfın kabul edebileceği sınırlar içinde siyaset yapanların 71 devrimci çizgisiyle nasıl bir bağ olabilir ki?!

Sosyalizme sadece sınıf mücadelesi ve devrimle varılır.

Deniz Gezmiş ve yoldaşları tamamen bu bilinçle hareket etti. Bu yüzden sosyalizme barışçıl ve parlamenter yollarla varılacağını söyleyenlerle yollarını ayırdılar.

Devrimci mücadele çizgisini terkedip, parlamenter yola, ılımlı, barışçı geçiş yoluna yönelenler, Denizlerle kendileri arasında nasıl siyasi bir yakınlık kurabilirler ki?!

Onlar, koşullar devrim için bugün ki kadar olgun değilken, devrim için mücadele edecek bir anlayış ve devrimci bir ateşlilik taşıyorlardı.

Peki bugün devrimci durum oluşmuşken, devrim güncelken, milyonları harekete geçiren halk ayaklanmasını gerçekleştirecek bir güç ve düzeye gelmişken, tüm gelişim ve olanaklara karşın, halen devrimi uzak bir geleceğin sorunu olarak gören çevreler, Denizlerle aynı bakış açısına sahip olabilirler mi?

Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin ve Sinanların bu köhnemiş sömürü ve kölelik düzenine karşı verilen devrimci kavga da gösterdikleri cesaret sınırsızdır. Denizlerle halklar bugün her yerde aynı cesaretle

atılıyorlar kavgaya. Onlar büyük amaçlar için dövüştüler. Deniz Gezmiş'in idam sehpasındaki “Yaşasın Marksizm-Leninizmin Yüce İdeolojisi” haykırışı, büyük amaç için bir savaş çağrısıdır.

Ancak Denizlerin devrimci çizgisinde yürünerek, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının önderliğinde hareket edilerek gerçekleştirilir bu büyük amaç.

Devrimci çizgi de yürümek, geleceğe yönelik umut beslemekten daha fazlasıdır. Yeni bir gelecek uğruna sınırsız bir kavgaya atılmaktır, dünyanın altını üstüne getirmektir, fırtına koparmaktır.

Şimdi kapitalist dünyanın altını üs-

tüne getirme zamanı! Şimdi devrimci fırtına koparma zamanı! Şimdi Devrim Zamanı!

Deniz Yusuf Hüseyin...

Üç fidan

Üç devrimci ve isyancı

Üç sönmeyen kibrit

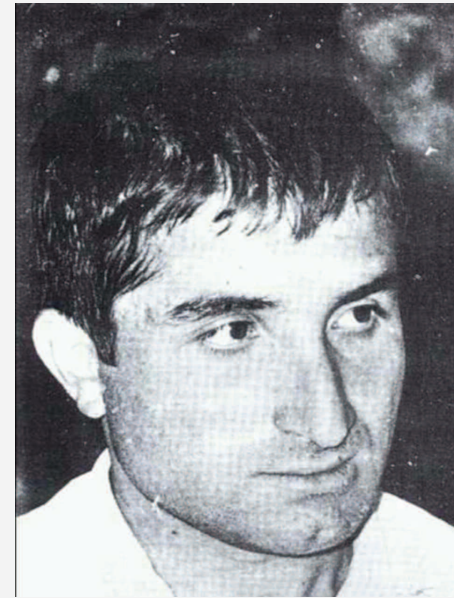
Darağacında son sözleri, emekçilerin ve ezilen

Halkların kurtuluş oldu

Düşman ne yaparsa yapсын

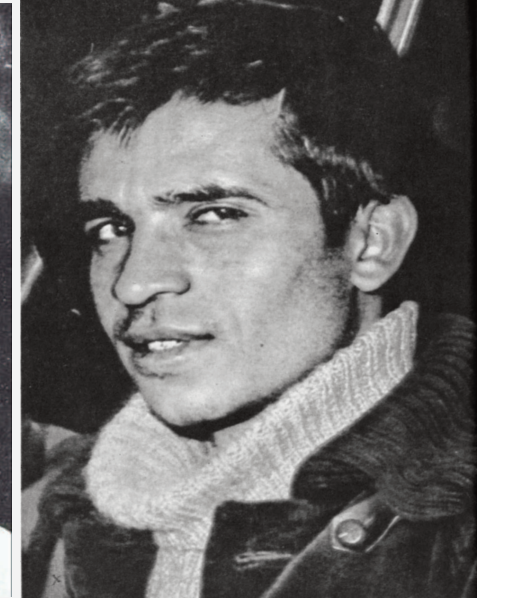
Son sözümüz daima

İşçi sınıfının kurtuluşu olacaktır!

“Ben halkımın bağımsızlığı ve mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler bizi asanlar şerefsizliğiyle her gün öleceksiniz. Biz halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika'nın hizmetindedesiniz. Yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm”

Yusuf Aslan

“Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım! Bu bayrağı bu güne kadar şerefle taşıdım. Bundan bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yavaş devrimciler. Kahrolsun Faşizm.”

Hüseyin İnan

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

13 Mart Savaşçıları Yaşıyor Savaşıyor

Seyit Konuk

Necati Vardar

İ. Ethem Coşkun

“Korku sizinle her gün yaşayacak. Cellatlardan ve onların devletinden hesap sorulacak. Kahrolsun faşizm.”

Seyit Konuk

“Hoşça kal yoldaş. İdam bize vız gelir. Yaşasın sosyalizm.”

Necati Vardar

“Biz bu davaya başkoyduk,başımız devrime, halkımıza ve partimize feda olsun.”

İbrahim Ethem Coşkun

DENİZ İSYAN DEVRİM

6 MAYIS CUMARTESİ ANMA

YÜRÜYÜŞ KADIKÖY KARŞIYAKA MEZARLIĞI

BULUŞMA: ALTIYOL

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

facebook.com/denizlerinbayragi / facebook.com/mbirligi